

TAKOVĀ• NORMĀ•LNĀ• VĀ•KENDOVĀ• DEN

PondĀ•lĀ-, 04 Ā•erven 2018

MĀjm novofundlanĀ•Ājka Loena; koĀ•ich mĀj jak do mrazĀ- a zaĀ•Ā-nĀj Ā•erven. Asi uĀ•¼ Ā•tvrtĀ½m rokem na jaĀ™e ho ne stĀ™Ā-hat. Letos jsem to nĀ•jak prokauĀ•ovala, zaĀ•Ā-nĀj Ā•erven a jemu je hic, mĀ• ostatnĀ• taky, ale to je jinĀj kapitola... DrĀjino jsem byla na nohou uĀ•¼ v pĀ•l Ā•tvrtĀ© a tak jsem Ājla vzbudit slepice a kohouta, ten se tedy divil. KdyĀ•¼ bylo 8 rĀjino, jsem uĀ•¼ hotovĀ©:

- nakrmenĀj

kuĀ™ata a kuĀ™Ājtku, slepice, koĀ•ku, psy, dala jsem vĀjem Ā•erstvou vodu, umyla jimisky, udĀ•lala vĀjem jĀ-dlo na zĀ-tĀ™ek, mrkla se do vĀ•el, umyla lednici, vyprala prĀjdlu, poĀ•nula rebarboru, Ā•¼e udĀ•lĀjm kolĀjĀ•, byla se psy v lese - ĀjĀjĀjch, jak tam krĀj•snĀ• Ā™vali ptĀjĀci po rĀjnu - s nadĀjenĀ-m a euforiiĀ- jsem si udĀ•lala si krĀj•snĀ© vĀjziĀ•ky po celĀ©m domĀ•, uklidila kuchyĀ•, umyla sporĀjk, dala si snĀ-dani a pĀ™mi nĀ- pĀ™emĀ-tala, jak mi to Ājlo vĀjechno dnes pĀ•knĀ• od ruky, a byla jsem se sebou na vĀ½sost spokojena.

Pak

jsem brnkla Vendulce, to je kamarĀj•dka tady ve vesnici, jestli uĀ•¼ vstala, a Ājla k nĀ- na kafĀ-Ā•ko. Tam jsem si drobet orazila, a kdyĀ•¼ jsem se vrĀjtila, rozhodla se sama ostĀ™Ā-hat Loenka. Sebrala jsem vĀjechnu kurĀjĀ¼, skoĀ•ila si do podkrovĀ- pro strojek, nĀ-Ā•¼ky, a dole vzala z vĀ•Ājku vodĀ-tko. Loenek byl natĀ•Ājnej, Ā•¼e RastĀ-Ā•ka (to je jeho kĀjmoĀj) nechĀjme za plĀ•tkem, a budu se vĀ•novat jen jemu, to on mĀj moc rĀjd, je dĀ•snĀ• Ā•¼Ājrlivej ... ostatnĀ• nejn on...

Ā li

j sme spolu do stĀ•nku ke dĀ™evnĀ-ku, stĀjil a drĀ¼el, jako sprĀjvnej chlap, kdyĀ•¼ se mu vĀ•nujete, a prohrabĀjvĀjite mu nejn koĀ•¼ich. Ā lo mi to napoprĀ© docela pĀ•knĀ•, chvĀjilila jsem sebe i Loenka, jacĀ- jsme ĀjikovnĀ-, a jak nĀjm to s tou maĀjinkou pĀ•knĀ• jde. Po hodinĀ• si lehl; tak jsem mu vzala vĀjechno, co bylo navrchu, po dvou hodinĀjch uĀ•¼ to na nĀj bylo dlouhĀ½, ostatnĀ• i na mĀ• Ā•! zaĀ•al bĀ½t netrpĀ•livĀ½, stoupl si a stĀjil a stĀjil (funĀ•ovĀ© jsou tvrdohlavci). No, kdyĀ•¼ ho chcete mĀ-t ostĀ™Ā-hanĀ©ho tak, aby byl symetrickĀ½, musĀ-te mu vzĀ-t i bĀ™icho. A kdyĀ•¼ nechce leĀ¼et na zĀjdech, lehnete si pod nĀj jako pod auto a pokraĀ•ujete podvozkem. Trochu se divil, ale stĀjil dĀjil... A jĀj pak mĀjla ke svĀ©mu pĀ™ekvapenĀ- chlupeĀj prsa ... To se mi za pĀ•l stoletĀ-, co na svĀ•tĀ• jsem, jeĀjĀ• nestalo, tĀjta by Ā•umĀ•!

Docela se nĀjm to za neustĀjĀ©ho RastĀ-kova bulenĀ-, Ā•¼e je tam sĀjm, zdaĀ™ilo. Nakonec jsem Loenkovi vzala i hlavu a nohy. Je straĀjnĀ• lechtivej, takĀ•¼e to byl dalĀjĀ- zĀjĀ¼itek pro oba...

KdyĀ•¼

jsem ho dĀjvala zpĀ•t na zahradu, zaĀ•al RastĀ-k vyvĀjdĀ•t, Ā•¼e tam vedu cizĀ-ho psa (a pak Ā•¼e psi vidĀ- ĀjpatnĀ•), tak ho mocnĀ• oĀ•uchal, zjistil, Ā•¼e smrdĀ- stejnĀ• jako ten pĀ•vodnĀ- s koĀ•¼ichem. JeĀjĀ• chvĀ-li ho obchĀjzel ze vĀjch stran, oĀ•uchĀjval ho a neĀ•¼ se uklidnil, Ā™Ā-kala jsem mu: Ā•žNedĀ•lej vlny, stejnĀ• budete zĀ-tra vonĀ•t oba stejnĀ•, protoĀ•¼e je v plĀjnu ĀjampĀ•novĀjnĀ- smarĀ•ochĀ•. Ā•œœ

Za

chvĀ-li se uklidnil a bylo dobĀ™e.

RastĀ-k

je svĀ•tlej a mĀj od Ā™etĀ-zku Ā•ernoĀ•ernĀ½ krĀ•ek, bude doĀ•ista doĀ•ista, to je jistĀ½Ā•! Ā la jsem si pro pohrĀjblo a Ā™Ā-kala si, zda nebrnkout Pepovi DrĀj•bkovi, zda to nechce

na spÁ™edenĀ-. Pepa je kluk nejen krĀĭsnej, co vĀĭjchno umĀ-, ale je i straĀĭnĀĀĭjikovnej. TeĀ• se pĀ™estĀĀhovali s KĀĭjjou z bytu na chalupu a zaĀ•ali ĀĀĀ-t vesnickĀĀm ĀĀĀivotem; onehdĀĭ pletl mĀĀc krĀĭsnĀĀĀ svetry, tak by to pro nĀĀj mohla bĀĀt vĀĀzva, myslĀ-m, ĀĀe pĀ™edenĀ- jeĀĭtĀĀ nezkouĀĭjel. Budou dlouhĀĀĀ zimnĀ- veĀ•ery a moĀĀnĀĭ nĀĭvrat ke starĀĀm zapomenutĀĀm Ā™emeslĀĀ mĀ€!

A
byla jsem z toho tak urvanĀĭ, necĀ-tila jsem zĀĭda, takĀĀe jsem nakonec ty hektary chlupeĀĀ shrĀĭbla do obrovskĀĀho pytle a Āĭla se osprchovat.

V
hlavĀĀ se mi honilo, jestli chlapy, co jsou chlupatĀĀĀ, ty jejich prsa taky tak kouĀĭjou. SplĀĭchla jsem nakonec vĀĭe do kanĀĭlku, natoĀ•ila si z limonĀĭdovnĀĀ-ku pĀĀlitr citronĀĭdy, hodila ho do sebe a uĀĀ Ā•istĀ-m strojek.

Ale
neĀĀ ho uklidĀ-m, protoĀĀe jsem praktickĀĭ ĀĀena, vezmu si jeĀĭtĀĀ hned i JulĀ•u na Ā•Āĭrku; kdyĀĀ uĀĀ se tedy shazuje ta tepelnĀĭ izolaceĀ€! A s heslem Ā€žboby dolĀĀĀ€ jsem konala. Jsem sice doma sama, ale nikdy nevĀĀĀĀ!

KaĀĀdopĀĭdnĀĀ:
dnes uĀĀ se na vĀĭjchno dalĀĭĀ- vykaĀĭlu, a jdu si na terasu lehnout do whirlpoolky; jsem nadĀĀlanĀĭ jako dort ...

Inka z BretanĀĀ

P.S. tu JulĀ•u vĀĭm ukazovat nebudu ..